

Challenges to educational methods in the time of Coronavirus
Kateřina Dytrtová

Abstract: Using a number of examples, the presentation shows solutions to significant questions arising in the discipline at the topical time of a seemingly remote crisis. The Coronavirus threat of what are, to most of us, still unknown consequences and the quarantine, which had never before taken place to this extent, determined very naturally and very quickly an existentially exacerbated situation in the spring of this year. This has posed fundamental questions regarding the meaning of our efforts in the realm of work and leisure; the effectiveness of disciplinary methods; and the media's agility and capacity for action. We have been trying to answer questions relating to reasons as to why share and not withdraw into uncertainty. This is to say, the context of instruction has changed so fundamentally that the merely "remote" and different quality, medialised teaching of "what I would have taught anyway" became insufficient.

Doc. KATEŘINA DYTRTOVÁ, PhD., Works at the Department of History and Art Theory of the Faculty of Art and Design and at the Department of Fine Arts at the Faculty of Education, UJEP Ústí nad Labem, Czech Republic. She is concerned with the issues of art theory, the creation of meaning in the visual field and the issues of art education. Doctoral studies focused on the comparison of visual and music disciplines.

The topics and the way we look at things have changed. A significant amount of reflection and an effort to understand have deepened the methods used. Expert communication has been enriched with a large amount of personal information. Topics related to ecology and ethics have become strengthened. An existential threat and the resulting questions concerning meaning have not been brought about by the viral disease only, but also by the ecological imbalance, the threat of drought and over-population on the one hand and by the disappearance of entire biological species on the other.

The crisis has uncovered, again and more personally, the modernistic topic of profit and short-term horizons of carelessness. That is also why I see this process as a major chance for the future that could bring about not only cooperation between and among disciplines, better awareness of important things but also personal moderation and interest in transpersonal topics with an ethical dimension.

The quarantine, closing of schools at the beginning of the 2020 semester, the impossibility to share, explain and consult in person have brought about a great number of challenges. For the purposes of my visual presentation, I am selecting the need for the existence of in-depth, contextually anchored disciplinary methods (conceptual analysis) that justifies its processes, works consistently with reflection, brings about understanding, induces tasks and is capable of medial transfer. I will refer to three examples that have emerged, have taken place and constantly appear in the media due to the quarantine; some of their reflective aspects are still manifesting themselves. They are three lectures (in a series of other lectures by my colleagues), which were streamed thanks to quick and flexible responsiveness and readiness demonstrated by the management at the Faculty of Art and Design (FAD) at UJEP in Ústí nad Labem where I work.

They were created in order to make up for the instruction missed, though they were mainly produced in order to create a community of people, often living hundreds of kilometres from each other, as well as throughout Europe in the process of sharing common values. They are still available on FAD UJEP's website and they will continue to be used for the purposes of teaching.

Lecture 'The Context of Art – design with examples from the contemporary scene'

<https://www.youtube.com/watch?v=d0xmaK5eDZE&feature=youtu.be>

Lecture 'The Context of Music and Artistic Disciplines in the 20th century'

<https://www.youtube.com/watch?v=-Nqotql6Yfc&feature=youtu.be>

Lecture 'The Process of Authentication in Art'

<https://www.youtube.com/watch?v=7emYDbXMCAs&t=1346s>

Why at all is art, why does it exist, why should one investigate it at a time of a seemingly differently thematised crisis. How are disciplines interlinked (art and design, visual art and music): these are the topics that the first two lectures dwell on. The third lecture asks questions in relation to how the personal actually gets into the process of creation. It explores ways in which subjective perceptions get objectivised and how experienced unfold through creation and a medialisation. How does it differ from scientific objectification – particularly through expression and personal perspective. Why at all does the author strive for generalising their subjectivity through standardisation when they are already experiencing it? Not only with a view to being able to express themselves, or to being able to express anything at all in a way that speaks to others, enabling the processes of communication and the sharing of values and attitudes, but also to facilitate understanding of themselves to others, as well as to themselves.

In conclusion, this lecture therefore accentuates essential questions that accompany the process of creation and as such, they ought not to be absent from the associated process of education. The questions are "how?" and "why?" a work of art is and exists. Very good knowledge of the possibilities of media as such leads to the question "how?", which is thus interlinked with the question "why?". The latter question should absorb the author's frameworks in relation to their values and ethics, the topicality of the period and the manner in which socially engaged works of art ought to emerge. This is also an answer to the question why at all one should become involved in these types of reflections at a time of crisis. They differ fundamentally from other, socially engaged gestures (ecologically focused web pages, for instance): the difference lies not so much in the information but in the intentionally built expression that has a metaphorical substance and a contextual basis in the world of art.

Výzvy edukativním metodám v době koronaviru.
Kateřina Dytrtová

Anotace: Prezentace ukazuje na příkladech řešení oborových podstatných otázek v době tematicky jen zdánlivě odlehlé krize. Coronavirové ohrožení pro nás zatím neznámých důsledků a karanténa, která v tomto rozsahu ještě neproběhla, nastavily na jaře tohoto roku velmi přirozeně a velmi rychle existenciálně vyhocenou situaci. Otevřely se základní otázky o smyslu pracovního i volnočasového snažení, o účinnosti oborových metod, o akceschopnosti médií. Odpovídali jsme si na důvody proč sdílet a neuzavřít se do nejistoty. Tedy se natolik proměnil kontext výuky, že pouhé „vzdálené“ a různě kvalitně medializované vyučování toho, „co bych stejně vyučoval“ nestačilo.

Proměnila se témata a způsob vhledu. Metody se prohloubily o výraznou reflexi a snahu po porozumění. Do odborné komunikace se přimísilo velké množství osobních informací. Posílila ekologická a etická témata. Existenciální ohrožení a následné otázky po smyslu nepřinesla jen virová nákaza, ale i ekologická rozkolísanost, ohrožení suchem, přemnožením a na druhé straně mizením celých biologických společenstev.

Rozkrylo se opět a osobněji modernistické téma zisku a krátkodobých bezohledných horizontů. Proto tento proces chápu jako velkou šanci do budoucna, která by mohla přinést nejen spolupráci mezi obory, informovanost o podstatných věcech, ale i osobní uměřenost a zaujetí nadosobními tématy s etickým přesahem.

Karanténa, uzavření škol na počátku semestru roku 2020, nemožnost sdílet, vysvětlovat a konzultovat osobně přinesly velké množství výzev, ze kterých si pro svou obrazovou prezentaci vyberu nutnost existence hloubkové a kontextuálně zakotvené oborové metody (konceptová analýza), která zdůvodňuje své postupy, pracuje důsledně s reflexí, přináší porozumění, vyvolává úkoly a je mediálního transferu schopna. Uvedu tři příklady, které v důsledku karantény vznikly, proběhly, jsou stále medializovány a některé jejich reflektivní části stále probíhají. Jedná se o tři přednášky (v sérii dalších přednášek mých kolegů), které díky rychlé a flexibilní pohotovosti vedení FUD UJEP dostaly streamovou podobu.

Vznikly, aby nahradily uniklou výuku, ale především, aby vytvořily společenství lidí vzdálených někdy stovky kilometrů i napříč Evropou při sdílení společných hodnot. Jsou stále dostupné na webových stránkách Fakulty umění a designu UJEP v Ústí nad Labem, kde působím, a budou nadále používány ve výuce.

Přednáška Souvislosti umění – design s příklady ze soudobé scény

<https://www.youtube.com/watch?v=d0xmaK5eDZE&feature=youtu.be>

Přednáška Souvislosti hudby a výtvarných oborů ve 20. století

<https://www.youtube.com/watch?v=-Nqotql6Yfc&feature=youtu.be>

Přednáška Proces autentifikace v umění

<https://www.youtube.com/watch?v=7emYDbXMCA&t=1346s>

Proč vůbec je umění, proč se jím zabývat v době zdánlivě jinak tematizované krize. Jak se spolu obory propojují (umění a design, výtvarné umění a hudba). Tím se zabývají první dvě přednášky. Třetí přednáška si klade otázky, jak se vlastně osobní dostává do tvorby. Řeší, jak dochází k objektivizaci subjektivních dojmů a prožívání tvorbou a medializací. Jak se to liší od vědecké objektivizace – především vyjádřením exprese a osobního hlediska. Proč autor vůbec usiluje typizací o zobecnění své subjektivity, když už ji stejně prožívá? Nejen aby se mohl vyjádřit, aby vůbec něco vyjádřil tak, že tím osloví i druhé, že vůbec dojde ke komunikaci a sdílení hodnot a postojů, ale aby umožnil pochopit sebe i sám sobě.

V závěru této přednášky jsou proto zdůrazněny podstatné otázky, které doprovází tvorbu a neměly by proto chybět v její edukaci: „jak?“ a „proč?“ je dílo. K otázce „jak?“ vede cesta velmi dobré znalosti možností médií jako takových propojená s otázkou „proč?“, která by měla nasát hodnotové a etické rámce autora, aktuality doby a měla by tak vznikat angažovaná díla. To je také odpověď, proč vůbec dělat tato zamyšlení v době krize. Od ostatních také angažovaných společenských gest (například ekologicky zaměřených webových stránek) se zásadně liší ne v informacích, ale v záměrně budované expresi, která má metaforickou podstatu a kontextuální ukotvení ve světě umění.